

Število lokalitet kjer se *Liparis loeselii* redno pojavlja (18), se je v primerjavi z navedbami iz Rdečega seznama v letu 1989 (4) povečalo, vendar bi bilo potrebno nahajališča zaradi navedenih vzrokov ustrezno zavarovati pred nepravilnimi posegi v občutljive habitate.

Viri in literatura

- DOLINAR, B., 1996: Potrjeno je staro in najdena so nova nahajališča grezovke (*Liparis loeselii*) na Notranjskem in Dolenjskem. *Proteus* 59 (2): 73.
- Hladnika 8 – 9, Glasilo Botanične sekcije Društva biologov Slovenije, 1997: nova nahajališča: 59–61
- KOČIAN, J. M., 2001: Prispevek k poznavanju razširjenosti nekaterih redkih in endemičnih taksonov v Sloveniji. *Hladnika* 11: 21.
- LESKOVAR, I., TRČAK, V. GROBELNIK & A. ŠALAMUN, 2001. Inventarizacija flore in vegetacije izbranih mokrišč v občini Slovenj Gradec (poročilo). Naročnik: Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Ljubljana. Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju. 33 str., pril.
- ROGELJ, M., 1998: Mokrišča Blejskega kota (Zloženska), Zavod za varstvo narave in kulturne dediščine v Kranju, Uprava RS za varstvo narave.
- SKOBERNE, P., PETERLIN, S., 1991: Inventar najpomembnejše naravne dediščine Slovenije. 2 del: 390, 584, 590.
- WRABER, T. IN SKOBERNE P., 1989: Rdeči seznam ogroženih praprotnic in semenk SR Slovenije. Varstvo narave (Ljubljana)14–15: 208.
- WRABER, T., 1999: Potopitev Save Dolinke nad Blejskim mostom. *Proteus* 61/6: 260-262.

Branko DOLINAR

55. *Symphoricarpus albus* (L.) Blake

0252/1 (UTM VL56) Slovenija: Notranjska, Marof pri Martinjaku, nad višina 540m, J. Bavcon, 18.10 1998, fotografija.

Vrsta je v dosedanjih delih zabeležena enkrat. Lovka M. omenja pojavljanje osamelega grmiča pri Retečah, na mestu kamor so odlagali gradbeni material (Urbanec-Berčič et al., 1999). Zelo verjetno je, da se še kje pojavlja.

Na Marofu na obrobju Cerkniškega jezera je na enem delu vrsta relativno pogosta med grmovjem, ki ga sestavljajo *Euonymus europaea*, *Viburnum opulus* in *Prunus spinosa*, so tudi dokaj veliki in že kar stari grmiči pokca ali pamele (*Symphoricarpus albus*). Rastišče rastlini vsekakor ustreza, saj je v nekaterih kotanjah skoraj monokultura tega grma. Rastlino so verjetno sem zanesli ptiči, manj verjetno je, da bi jo tukaj kdo sadil, saj gre za travnike, ki so ob visokih vodah jezera lahko tudi poplavljeni. Možno bi sicer bilo, da bi rastlino kdo tudi odvrge ob preurejanju vrta, vendar vsekakor ne v taki količini, kot sedaj tukaj raste. Rastlina se je že močno namnožila in deluje v teh mejicah že povsem naravno, predvsem pa ponekod že prevladujoče. Ime navadna pamela, kot to rastlino slovensko imenujemo, ne pove veliko, lepše se mi zdi ime pokce (Strgar, 1974). Plodovi so beli in oblasti polni gobastega zračnega tkiva, ki ob stisku počí. Spada v družino kovačnikovk (*Caprifoliaceae*). Doma je v zahodnih predelih severne Amerike. Zraste do višine 2 m in jo zelo pogosto sadijo po vrtovih. Prav zaradi tega je najverjetneje, da se je tudi tukaj v teh kotanjah naselila s pomočjo ptičev, ki se jeseni prehranjujejo s plodovi in tako rastlino razširjajo.

Jože BAVCON